

HÍRNÖK

A csallóközesütörtökiek lapja

IV. évfolyam 3. szám

2008. szeptember

Sok sikert gyerekek, pedagógusok, szülők!

Az új közoktatási törvény bevezetésétől, az oktatási rendszer reformjától hangos az ország, joggal. Hiszen a változások érintik a gyermekeket, a pedagógusokat és a szülőket, vagyis gyakorlatilag az egész társadalmat. Mint mindig, ha valami új jelenséggel találkozunk, érdeklődéssel kérdezzük, vajon mit hoz a jövő, miközben valamennyien bízunk abban, hogy a változások sikeresek lesznek. Nos, ennek alapján kívánom én is iskoláink tanulóinak, tanítóinak és a szülőknél is: sok sikert, hozza el a szebb jövőt mindannyiunk számára az oktatási reform! Kevesebb szó esik a reformmal kapcsolatban, hogy a fenntartóknak – az óvodák és az általános iskolák esetében a települési önkormányzatoknak – is szerep jut e folyamatban, s olykor, bizony, nem a legkönnyebb feladat hárul a városok, falvak vezetőire. Konkrétan: községünk az óvoda és a két iskola fenntartására az állami költségvetésből hat millió korona támogatást kap, a három intézmény fenntartása azonban megközelíti a 10 millió koronát. Szeretném hangsúlyozni, hogy csak az üzemeltetési költségekről beszélek, fejlesztésről nem. Vagyis az önkormányzatnak ahhoz kell előteremtenie valahonnét négy millió koronát az állami támogatáson túl,

hogy a pedagógusok és egyéb alkalmazottak megkapják fizetésüket, legyen víz az iskolában, fűtés, étkeztetés, működjenek az iskolai klubok, s hasonlók.

A települési önkormányzat ebből az áldatlan helyzetből indult ki akkor, amikor úgy döntött, az óvodai és iskolai hozzájárulást az évekkel ezelőt bevezetett ötven korona helyett a lehetséges maximumra, azaz 350 koronára emeli. A szlovák tannyelvű iskola esetében ez azért is indokolt volt, mert a szomszédos községekből hozzánk járó gyerekekre csak normatív támogatást kap a falu, semmi egyebet.

A megkezdett iskolai év azt mutatja, hogy bár az emelés indokolt volt, a szülők számára túl nagy teher, az óvodai és iskolai nevelői folyamatban pedig zavarokat okoz. Ezért úgy döntöttünk, hogy az önkormányzat újra tárgyalni fog a kérdésről, s megpróbáljuk optimalizálni a helyzetet a befizetés mértékének csökkentésével, bízva abban, hogy a községi hivatal, illetve az önkormányzati testület ilymódon hozzá tud járulni ahhoz, hogy falunk oktatási intézményeiben a reformfolyamat sikeres legyen.

Óry Péter, polgármester

Farkas Jenő

Csallóköz

*Kanálispartra kivetett mocsok,
sáscesomó, nád és békakórusok.*

*Titkot suttagó tépelt jegenyék –
egy csak a régi: a felhőtlen ég.
Itt kallódom és őrzöm nyelvemet,
új szavak göggye lassan eltemet
szívet és lelket... Akad-e még ős,
kinek a múlt nem csupán ismerős,
de gát, melyet az ár el nem mosott.
Csallóköz öléni álmodozhatok?
Viszi az ár a haldokló halat,
mosogatja az álmos partokat.*

Itt éltem? Ide kerültem? Ide.

*Ennek a népnek nincsen már hite
múltjában. S ugyan, van-e még köze
a Tündérkerthez, melynek vén röge
ősöket rejt. És, régen volt, talán
darvat lött selymes holdas éjszakán
nyíllal a legény zombékok között...*

A daru is már messze költözött.

*Csak én maradtam táltosnak, magam,
egyedül és már nagyon szótalan.
Egyszer az omló part magába ás
és fölöttem is kiserked a sás.*

*Mert ez a nép már nem is érzi itt,
hogy mit jelent a nemzet és a hit.*

Németh Róbert alpolgármester annak örül, hogy Nincs pártoskodás a képviselőtestületben

Hat éve képviselője a helyi önkormányzatnak, ugyanennyi ideje alpolgármestere a falunak, bizonyára nincs tapasztalat híján. A jelenlegi választási ciklusban azonban csaknem fél évre Csallóközsütörtök „első embere” lett az ismert tragikus haláleset miatt. Milyennek ítéli az említett néhány hónapot, milyen tapasztalatokkal gazdagította a polgármesteri feladatok ellátásának az időszaka? – kérdeztük Németh Róberttől.

Érdekes időszak volt, bizonyos értelemben két széken ültem kettős rálátással a dolgokra. Hiszen előfordult, hogy képviselőként arról kellett szavaznom, hogy aztán helyettesítő polgármesterként mit kell megcsinálnom, bebiztosítanom a falu és a lakosság számára. Azt hiszem, a legfontosabb tapasztalat az volt számomra, hogy bár nagyon fontos a polgármester személye, a döntés mégis a képviselők kezében van, vagyis igazából az tudatosult bennem többszörös erővel, hogy a képviselők munkája mennyire fontos egy közösség számára, s nagy hibát követ el az, aki egyfajta automatizmussal viszonyul a kérdések megvitatásához és a szavazáshoz. Annak örültem azonban a legjobban, hogy a képviselők mindegyike a problémák megoldására összpontosított, közösen, pártoskodás nélkül kerestük az ésszerű megoldást. Erre korábban nem figyeltem oda, pedig így volt ez már az én első választási ciklusomban is, meg most sincs különbség a független és a pártos képviselők között. És azt hiszem, ez így is van jól.

Az új polgármester tehát nem változtatott a munkamódszereken, közösen születnek a döntések. De vajon a célokban történt-e változás, avagy követik az eredeti választási programot?

Óry Petivel igazából együtt indultunk a kommunális politikában, mégha ő nem is lett 2002-ben képviselő. Úgy történt, hogy egy korzikai motoros túrán vettünk részt valamikor az ezredfordulón, s egy kis falucskában pihentünk meg. Kávégztás közben arról beszélünk, milyen fantasztikus dolog, hogy

ez a falucska tartja jellegét, rendezett, hogy láthatóan a falusi turizmus a meghatározó az emberek életében, mégis minden róluk, az ő sajátos életükről szól, minden elsősorban őket szolgálja. Akkor fogalmaztuk meg, hogy a mi falunknak is megvannak a sajátosságai, nagy történelmi és kulturális hagyománya van, s olyan jellemzői, amelyek megkülönböztetik más településektől, s jó lenne erre építeni a község fejlesztését, anyagi és szellemi gyarapodását. Nos, azt hiszem, hogy aki az elmúlt 6-8 esztendőben évente csak kétszer, háromszor tévedett el falunkba, azt láthatja, hogy megóvtuk településünket az egészségtelen új trendektől, a fejetlen terjeszkedéstől, a kisközösséget bomlasztó, végeláthatatlan lakóparkoktól, ugyanakkor megőriztük, fejlesztettük, szépítettük tereinket, parkjainkat, új járdák épültek, utakat újíttunk fel, esztétikus házak is épültek, a középületeket rendben tartjuk, többet modernizáltunk. És támogatjuk a társadalmi életet is falunkban, a sportot, a kultúrát, a civil szervezeteket, amelyekkel, úgy érzem, jó az önkormányzat és a polgármesteri hivatal kapcsolata is, vagyis ilyen értelemben is erősödik falusi közösségünk. Azt hiszem, nem járunk rossz úton.

És milyen a faluban a vállalkozói közege? Ezt nem azért kérdezem, mert Ön is vállalkozó, hanem elsősorban azért, mert az emberek, a családok életében igen fontos a jó munkahely, a biztos anyagi háttér.

Úgy fogalmaznék, hogy akadozva bár, de fejlődik falunk ilyen tekintetben is. Pozsony közelsége mindenképpen előnyös ilyen szempontból, ugyanakkor hiányzik – egyébként egy rendezetlen tulajdonjogi ügy miatt – egy olyan terület, ahol vállalkozói inkubátorház vagy vállalkozói park épülhetne. Nincsenek a községnek olyan épületei, amelynek bérbeadásával segítséget nyújthatna az egyszemélyes vállalkozásoknak. Jó, hogy nyílt például a faluban hentesüzlet, de jó lenne, ha tudnánk helyet biztosítani mondjuk egy kis

pékségnek vagy cukrászműhelynek vagy más egyéb szolgáltatásnak, ami még hiányzik a faluból. És ezt nemcsak én mondom, az emberek is így látják. Tudja, a falu egy érdekes hely, a templomban, az üzletben és a kocsmában mindent meg lehet tudni arról, amit az emberek akarnak, gondolnak. Nekem van egy vendéglőm, napi szinten tudom lemérni az emberek hangulatát. De azért hadd mondjam el legalább magamról, illetve családi vállalkozásunkról azt, hogy tizenhét évvel ezelőtt egy wartburggal és a családi ház kertjében zöldségtermesztéssel kezdtük, ma már diszkontként is működik a vendéglátóipari vállalkozásunk és lifteket is gyártunk, szerelünk, forgalmazunk, sőt fejlesztünk, s hatvan munkavállalót alkalmazunk. Az emberek kitartása, leleményessége is kell a sikeres vállalkozáshoz.

Említette főváros közelségének pozitív hatásait a vállalkozói szférában, Pozsonyban azonban van egy új tendencia, nevezetesen az, hogy lakói szívesen költöznek vidékre, a környező falvakba. Ennek milyen hatásai érezhetők Csallóközsütörtökben?

Egy jó kisközösség erénye a nyitottság is. Én úgy látom, tapasztalom, hogy falunk lakossága jó szívvel fogadja az értékes embereket, bárhonnét érkeznek is. Csakhogy egy jó kisközösségben van egy kialakult rend is, írott és íratlan szabályok működtetik a falu életét, az emberi kapcsolatot. Az új embereknek, ha szerves részét akarják képezni a közösségnek, meg kellene ismerniük a már kialakult rendet és szabályokat, s igazodniuk a közösséghez, mert olyan nincs sehol a világon, hogy a vendég diktálja a vendéglátóknak a játékszabályokat. Sajnos, beköltözött falunkba néhány olyan ember, aki úgy gondolja, mindenkinek hozzá kellene igazodnia. Ez egyszerűen nem fog menni. De azért nem ez a jellemző és én bízom abban, hogy az új lakók idővel szerves részét képezik közösségünk életének.

Neszméri Sándor

Szeptember 14-én ünnepli a Szent Kereszt felmagasztalását.

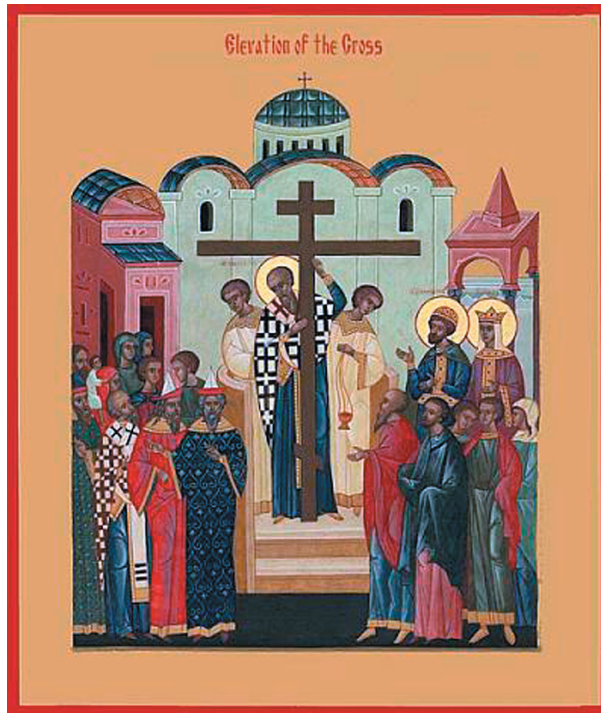
Akeresztény ember tudatában (...) a kereszt, mint Szent Kereszt, mint Krisztus Keresztje jelenik meg, amelyen Isten fia meghalt a világ üdvösségéért. Az Egyház számára a kereszt a dicsőség jelvénye, a bűn és a halál fölötti győzelem jele. Magát a Szent Keresztet Szent Heléna császárnő találta meg a Golgota földjében, és már 335. szeptember 13-án templomot szenteltek a tiszteletére Jeruzsálemben, a Golgotán, amelyet Szent Kereszt templomnak is neveztek.

Másnap ünnepélyes tiszteletadásra felmutatták a népnek a megtalált Szent Keresztet. (...) Ezek az események képezik alapját annak az évi megemlékezésnek, amely Konstantinápoly-

ban az V. században, Rómában jóval később, a VII. század végén tűnik fel. Szeptember 14-én azokban a templomokban, ahol nagyobb kereszttereklye volt (Jeruzsálem, Konstantinápoly, Róma) ünnepélyes szertartás keretében felmutatták a hívőknek az ereklyéket, hogy hódolhasanak Krisztus szenvedése és halála Fája előtt. Innen nyerte maga az ünnep is a nevét: Szent Kereszt felmagasztalása.

A kereszt a Szent Írásban, már az Ószövetségben is úgy mutatkozik meg, mint oltalmazó jel, amelyet Istentől kapott jelként hordoznak a bűnt elutasító emberek: „Járd be az egész várost, és jelöld meg tau-val azoknak a férfiaknak a homlokát, akik siránkoztak és bánkódtak a szörnyűségek miatt, melyeket benne művelnek. (...) Utána járjátok be a várost és pusztítsatok ... Akinek azonban kereszt van a homlokán, azt ne bántsátok!” (Ez 9, 4-6)

Az Újszövetségben a kereszt a bűn és a halál fölötti győzelem helye, a Mennyei

A Szent Kereszt felmagasztalása

Atya iránti fiúi engedelmesség („Megalázta magát, engedelmes lett a haláláig, mégpedig keresztaláig.“ - Fil 2,8) és szeretet („Nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint ha valaki életét adja barátaiért.“ - Jn 15,13), valamint a szeretetből fakadó megbocsátás eszköze és képe („Atyám! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek.“ - Lk 23,34), és ezáltal válik a Kereszt Fája a bűnbeesés fájának az ellentétévé. Az ember a kereszt által részesedik a megváltásban. (...) Teológiai értelemben a kereszt, Krisztus szenvedésének és keresztjének vállalását jelentő, hiteles keresztény életnek a foglalatja, a szeretetből vállalt önmegtagadás és életünk végső célja – vagyis az üdvösség – szempontjából káros dolgoktól való elszakadásunk eszköze, a megérdemelt dicséret és dicsekvés egyetlen iránya, az Istennel való egyesülés (theózis) eszköze, a keresztény misztika legfontosabb jelképe. Szent Kereszt felmagasztalásának önnepén, az othodox

keresztények nem a holt fa, még kevésbé az egykori kivégzőoszlop előtt boerulnak le, hanem a szeretet egyetemes, isteni jele előtt, amely az örökké élő Isten Fia, és az Ő elevenítő Lelkének transzcendens hatása folytán az összes kegyelem közvetítője, az Isten felé nyitottan és az isteni szeretet elfogadottan közeledő léleknek. A kereszt az a kő, amely szilárdságot ad és megtart, vagy rázuhan az emberre és összetöri őt, minden egyén életének megfelelően. (...)

Látomásokban sokszor úgy jelenik meg a kereszt, mint fényes kereszt, melynek nyomában egy szép ifjú jár, aki a végén Pál apostollá változik. A sugárzó keresztet, amely a keleti falon jelenik meg, Aranyszájú Szent János hosszan méltatja: „Senki se szégyellje tehát üdvösségünk tiszteletreméltó jelképét, legnagyobb javunkat, amely által élünk, vagyunk. Úgy viseljük Krisztus Keresztjét,

mint koszorút! Minden általa teljesedik rajtunk. Amikor újjászületünk, ott van a kereszt. Amikor a misztikus eledellel táplálkozunk, a kézfeltételnél, és bármilyen más végeznek, ott van mindenütt nekünk a győzelemnek ez a jelképe. Ezért mennyi buzgalommal rajzoljuk azt a falakra, a kapukra, ajtókra, homlokunkra, véssük elménkbe. Ez üdvösségünk, egyetemes megváltásunk, Urunk irántunk való irgalmasságának a jele. Mert mint bárányt vitték leölésre. Amikor keresztet vetsz, gondold a kereszt tartalmára, oltsd ki a haragot és minden szenvedélyt! Amikor keresztet vetsz, töltsd el bizodalom elmédet, szabadítsd meg a lelkedet! Hiszen tudod, hogy ki szerezte meg nekünk a szabadságot. (...) Nemcsak ujjunkkal kell azt rajzolni, hanem mindenekelőtt teljes hittel kell azt bevésni akaratumkba.“

(Kivonat a szerző azonos című elmélkedéséből)

Tarkó Mihály

Quo vadis, iskola?

A tanév elején üdvözölte az összes tanárt és diákot, s jó munkát kívánt nekik, akkor bizonyára kevesen tudatosították, hogy a tanárok a nyári szünet is végigdolgozták. Hogy miért? Hát azért, mert a 2008-2009-es tanévben már az új közoktatási törvény értelmében, a jogszabály alapján kidolgozott új oktatási program szellemében kell megvalósítani az oktatói-nevelői munkát. Ezért a Csallóközsüörtörtöki Magyar Tannyelvű Iskolában sem pihentek a nyáron a pedagógusok.

Miként befolyásolja az új közoktatási törvény az oktatást és a pedagógusok munkáját? Idén az új törvény még csak az első és ötödik osztályos tanulókat érinti. Az alaptantervben a minisztérium megszabta a kötelező tanórák számát és „üresen” hagyott pár órát. Ez azért fontos számunkra, mert a nemzetiségi iskolákban csökkentették a nemzetiségi nyelv kötelező óraszámát. Az „üresen” hagyott órákkal erősíthettük meg az anyanyelvi képzést, hiszen fontos számunkra, hogy a gyerekek minél jobban megtanuljanak írni és olvasni. A fennmaradó „üres” órákat a szlovák nyelv és a matematika oktatáshoz tettük. Ez is természetes volt számunkra, hiszen fontos, hogy gyerekeink jól elsajátítsák a velünk együttélők nyelvét, a matematika pedig a kor, a 21. század egyik alaptantárgya.

Az új közoktatási törvényre szükség volt, ám az iskolák zöme az ilyen változásra nincs felkészülve. Aki azonnali változást vár az új jogszabály következményeként, az gyorsan ki fog ábrándulni. A törvény első gyümölcsei eleve csak négy év múlva érhetnek be, lesznek érezhetőek. Akkorra alakulhat ki ugyanis az egységes elméleti és gyakorlati iskolai program, addig gyakorlatilag két tanterv szerint kell oktatni és nevelni – de egy célért.

Mi hát a Csallóközsüörtörtöki Magyar Tannyelvű Alapiskola oktatási programjának a lényege?

Elsősorban az anyanyelvi oktatás, az alapismeretek átadása diákjainknak, a szlovák nyelv és a matematika oktatása. Két év

múlva, tehát a harmadik osztálytól kezdve fogjuk kötelezően oktatni az első idegen nyelvet. Jelenleg a harmadikosoknak heti egy angol órájuk van, de most még nem a törvényből fakadó kötelességként oktatjuk ezt a tantárgyat. A közoktatási törvény szerint lesz egy másik kötelező idegen nyelv is, ami esetünkben az a német nyelv lesz, amelyet jövőre kezdünk el tanítani a hatodik osztályban.

Nagy odafigyelést szentelünk azoknak a gyerekeknek, akik gyengébben teljesítenek, valamilyen tanulási zavarban szenvednek, speciális nevelési és oktatási módszerekre van szükség az ő esetükben. Aszisztens segíti ebben az oktatási folyamatot, de ez a mi iskolánkon már néhány éve így történik. Ennek segítségével nagyon jó eredményeket érünk el.

Feladataink közé tartozik azonban a gyerekek szocializálódásának elősegítése, az egymáshoz való viszony kialakítása, a közeledés, az egymásra figyelés, de a nemzetiségi különbségek tolerálása is.

Idén először próbálkozunk az első és második osztályban a „Táska nélküli iskola” programmal. Mi rejtőzik e megnevezés alatt?

A tanítás és az ismeretek elsajátítása két blokkban történik. Dél előtt a tanítás alatt a gyermekek megismerkednek az új tananyaggal, a pedagógus magyarázatával, délután pedig az iskolai klubban ezeket az ismereteket gyakorlják a tanulók pedagógus felügyelete mellett. Ezért fontos, hogy a gyermek látogassa az iskolai klubot, ez esetben ugyanis nem kell táskát hordania, a „házi feladatokat” is megoldja az iskolában, amivel tehermentesítjük a szülőt is. Természetesen, amennyiben a tanuló nem vesz részt a délutáni foglalkozásokon, hordania kell a táskát, a házi feladatot pedig a szülő felügyeletével kell elvégeznie.

A 2008-2009-es tanév a változások esztendeje. Sajnos, iskolánktól elbúcsúzott Mérszáros Péter igazgató, és távozott két további kolléga is, Méry Beáta és Pfundtner József. Örömmünkre szolgál viszont, hogy

a tantestület szakképzett új pedagógusokkal bővült. Szeptember 2-án tehát kilenc osztállyal és 103 diákkal kezdhettük a tanévet. Első osztályunkban négy tanuló köszönthettünk, ők Jankovics Szilvia tanító néni vezetésével fognak a betűk és a számok varázsával ismerkedni. Idén 14 kilencedikes tanulót búcsúztattunk majd az év végén, akik előtt még sok munka áll, jól kell például megválasztani a középsikolát, ahol folytatják tanulmányaikat, hiszen az lesz sikeres jövőjük alapja.

Október elsején kezdenek működni a szakkörök, amelyek által a diákok értelmesebben, pedagógiai felügyelettel tölthetik szabad idejüket. Nem maradunk adósak a tanulmányi kirándulásokkal és a színházlátogatással sem, hiszen ezek színesítik az iskolások mindennapjait.

Az idei tanév azonban egy évfordulót is hordoz: a Sill Zsuzsa kollégánk vezetésével működő Játékvár Játsszóház öt éves lett. A kezdeményezés a kezdetektől nagy érdeklődésnek örvend, így mára már az iskola részévé vált, a gyerekek izgatottan várják hónapról hónapra a szebbnél szebb és ötletes foglalkozásokat.

Magyar tannyelvű alapiskolánk az egész falu iskolája. A falu lakosai számára talán természetes, hogy külségünkben van olyan iskola, ahol anyanyelvükön tanulhatnak a gyerekek. Ezért – gondolom – sokakat meglepett az elsősök alacsony létszáma. Mi, tanárok és az iskola vezetése mindent megteszünk azért, hogy a magyar szülők és gyermekeik számára vonzó legyen intézményünk, s nem pusztán az ismereteket adjuk át tanulóinknak, hanem kiállítások és színházi előadások látogatásával, kirándulásokkal, kulturális programokkal, vetélkedőkkel is igyekszünk izgalmassá és rendhagyóvá tenni az oktatást.

Az iskola ajtajai nyitva állnak mindenki előtt, ahogy szívünk is a gyermekek iránt. Mi szívesen fogadunk mindenkit, ne feledkezzenek meg hát Önök sem az iskoláról, hiszen az is mindannyiunkké, s olyan intézmény, amely nemzeti megmaradásunk záloga.

Kausitz Klára
megbízott igazgató

Élet az óvoda falai között

Az ember életében minden korszaknak megvan a maga egyedülálló szerepe és feladata. Gyermkeinket az életre kívánjuk nevelni, s azon belül szeretnénk segíteni őket abban, hogy kisgyermekkoruk teljes és jó élményekben legyen gazdag. E céltól vezérelve alakítottuk ki a helyi óvoda tantermeit is, hogy az idei tanévben hozzánk beíratott 38 gyermek gondtalan, örömteli, szeretetteljes és családias légkörben tölthesse napjait.

Óvodapedagógusaink, Lengyel Kamilla, Valacsay Rozália, Szabó Nóra és jómagam már augusztus végén igyekeztünk olyan környezetet kialakítani, amely gyermekeink számára az otthon érzését segíti elő. Természetesen gondoskodunk a gyermekek környezetének tisztaságáról és a koruknak megfelelő, egészséges táplálkozásról is, amit a csallóközcsütörtöki óvoda esetében a pedagógusokon túl egy takarítónő és három konyhai alkalmazott felügyel.

Az új nevelési év elején hat új kisóvodást köszönthettünk óvodánkban, Mivel a beszoktatás időszaka meghatározza a gyermekek óvodához való viszonyát, kötődését, ezért lehetőséget adtunk arra, hogy a gyermekek szükség szerint szüleikkel együtt ismerkedhessenek intézményünkkel. A szülő jelenléte a kicsi korban biztonságot ad az eleinte még idegen, új környezet elfogadásához. A gyermekek óvodai jelét is ezért válogattuk ki úgy, hogy mindegyikhez kapcsolni lehessen egy mondókát, versikét vagy gyermekdalt, ez is oldja szorongásukat. A sok érdekes, értékes játék mellett az óvónéni mesével, ölbeli játékokkal, mondókákkal, történetesképpel is kedveskedik az új gyerekeknek. De az idősebb óvodásokat is bevonjuk a szoktatósi folyamatba, mesedramatizálással, énekes játékkal, versmondással szórakoztatják az eleinte gyakran sírdogáló, szorongó kicsi társaikat.

Már öt évvel ezelőtt elkezdtük az osztályok átalakítását, hogy színben, formában, a díszítés anyagának tudatos összeválogatásával mind egyedi legyen. Minden korcsoport, osztály kiválasztotta a neki

leginkább tetsző, domináns színeket a termék díszítéséhez. A kiscsoport (azóta létszámcsökkenés miatt, sajnos megszűnt önállóan létezni) részére akkor a kék-fehér színek kombinációját választottuk, a középső csoport kapta a narancssárga-fehér színösszeállítást, a nagycsoporttá pedig a zöld és a fehér szín kombinációja lett. Sikeresült esztétikusan, ízlésesen berendezni a több funkciót betöltő osztályokat, hiszen mindegyiknek alkalmasnak kell lennie a szabad játékokra, a nevelési tevékenység végzésére és az étkeztetésre is. Elkülönített kuckókat alakítottunk ki – esztétikus

mesebirodalmat, amely a személyes perceknek, napi mesélésnek, a drámajátékoknak és a bábozásnak a színtere. A képzőművészeti sarokban a gyerekek zavar-talanul rajzolhatnak, barkácsolhatnak, mintázhatnak, festhetnek, és mindent megtalálnak, ami a kézi munkához, a kézügyesség- és a képességfejlesztés-

hez szükséges. A zenesarok felszereltsége a gyerekek zenei készségének fejlesztését szolgálja és minden igényt kielégít.

Az óvodáskort a játék időszakának is szokás nevezni, mivel a játék a leggyakoribb és legtermészetesebb aktivitási forma ebben a korban. Amíg a kicsi gyerekenél a manipulációs játékok a szokásosak és hatékonyak, addig a 3-4 éveseknél megjelenik a konstruktív játéktevékenység (kockák, különféle építőelemes játékok), amelyek szintén helyet kaptak a játéksarokban. Ezeknél a játékoknál még fontos az óvónéni segítsége is, mivel a gyerekeknek kevésbé gazdag a fantáziájuk az alkotás terén és nem elég erős az elhatározásuk, a kitartásuk.

A 4-6 éves gyerekek számára már fontos a közös, csoportos játék, amely során utánozhatják a felnőtteket, ellesett élethelyzeteket játszhatnak el. Gyakoriak a szerep-

játékok (papás-mamás, doktorosdi) és a szabályjátékok (bújócska, fogócska).

A gyerekeknek elégséges térre van szükségük a játszáshoz, éppen ezért ideális számukra a szabadban játszani, ahol megfelelő a mozgástér és ráadásul friss levegő van. Ebből adódik, hogy az osztályok kialakítása után most az udvari rész átszervezésén fáradozunk, az átalakítást a nyár folyamán már el is kezdtük. Egy új mászóka és csúszda együttesével lett gazdagabb az udvar felszereltsége. Szeretnénk azonban a labdajátékokhoz is megfelelő teret kialakítani, hiszen a csapatjáték sok gyer-

mek esetében izgalmasabb, mint az egyéni tevékenység. De az udvaron is szeretnénk kialakítani olyan részt, ahol a gyerekek énekes játékokat is gyakorolhatnak, esetleg bábozásra, drámajátékokra adna lehetőséget. Mindezt azzal a tudattal tesszük, hogy valóban tudatosítjuk, mennyire fontos az óvodáskorú gyermek életében, fejlődésében a játék. A játék önmagában is kitűnő iskola, amely során önfeledten tanulják meg a gyerekek a „világ dolgait”, az összetartozás érzését és az összetartás fontosságát, de a játékon keresztül vagy általa azt is, hogy vannak kötelességek, ennélfogva a játék a gyermek ismeretszerzésének és személyiségfejlesztésének legfontosabb módja és eszköze, ezért élünk vele.

Nagy Erzsébet
igazgató

Érdemes csütörtök

Hallottam olyan véleményt, hogy július 26-án falunk lakosságának a száma hatezerre nőtt, mások csak négyezerről beszéltek, de én megnyugtattam mindkét vitatkozó felet. Falunk lakóinak a száma ugyanis azon a napon egyetlen személlyel sem gyarapodott, már csak azért sem, mert szombat volt, a polgármesteri hivatal és az anyakönyvvezető sem működött, minden maradt hát a régiiben.

Az már más lapra tartozik, hogy éppen július 26-án tartottuk – immár hatodik alkalommal – a csallóközsütörtöki Falunapot, s bár nem számoltam meg, mennyi vendég, néző látogatta meg rendezvényeinket, félve attól, hogy megvádolnak molesztálással, én is úgy gondolom, akár négyezren is lehettek, azaz: mégiscsak előfordulhat, hogy Demjén Ferenc koncertje idején Csallóközsütörtök lakott területén akár hatvezren is lehettek.

Na, de hagyjuk a számháborút, hiszen a Falunap nem a Számokról szólt, hanem például falunk múltjáról. Szép hagyomány lett ugyanis falunkban, hogy bár „falunapot” hirdetünk, a rendezvény legalább két napig tart. Falunk neves szülöttje, Dr. Sill Ába Ferenc ennek megfelelően nem szombaton, hanem pénteken tartotta előadását a községi hivatal dísztermében az egykoron mezővárosi rangnak örvendő falunk gazdag múltjáról. S ha már formát bontottunk – pénteken kezdtük a szombati rendezvényt –, a kultúrházban is volt látnivaló: a Budapestet és Brüsszelt is megjárt kiállítás anyagában gyönyörködhetek falunk lakói. Bevallom, a felvidéki népviseleti babakiállítás az utóbbi évek legnagyobb élményét nyújtotta nekem is, és örültem, hogy ezzel az érzéssel nem voltam egyedül, sokan távoztak a kultúrházból azzal az érzéssel, hogy hasonló rendezvényt-kiállítást máskor is szívesen megnéznének Csütörtökben. Az már csak hab volt a tortán, hogy a látogatók festményeket is nézegethettek a kiállítás alkalmából, sőt, vásárolhattak is.

Az idei falunapon azonban nemcsak a kiállítás jelent meg új Amúfajként, hatalmas érdeklődés kísérte az Első Felvidéki Huszárbandéria felvonulását és lovas bemutatóját, amely elsősorban a gyermekek számára jelentett eddig nem tapasztalt élményeket. A templom előtti téren aztán a szekszárdi Holló Együttes zenés bemutatója fokozta a hangulatot, a kicsik érdeklődését pedig a lovak után a somorjai Vörös Sándor bűvész kötötte le – de mindez már szombaton késő délután történt, és hát ennyire mégse szaladjunk előre az időben.

Merthogy a Falunap – immár hagyományosan – szombaton délelőtt szentmisével kezdődött a község háza mögötti téren, amelyet az alkalomhoz illően a Csallóközsütörtökiek Szent Jakab Társulása készített elő.

tökinek lenni!

A szentmise Parák László plébánosunk celebrálta, de nem akármilyen vendégek segítették lelkipásztorunkat: hiszen újra együtt imádkozhattak a hívők Dr. Sill Aba Ferenc vikárius úrral, illetve Zsidó János esperes és Puss Sándor plébános urakkal. A szentmise végeztével a hívők és falunk neves vendégei – köztük Csáky Pál, a Magyar Koalíció Pártja elnöke – a községháza előtti parkba vonultak, hogy megkoszorúzzák a falunk gazdag múltját és hagyományait idéző kopjafát.

A szentmise helyszínén a délutáni műsorblokkot a falunk legújabb büszkeségei közé tartozó Csallóközsütörtöki Daloskor kezdte. A csodálatos dallamok a fülnek jelentettek élményt, a közelben beindult pecsenye- és halsütés illata pedig szaglószerveken keresztül csiklandozta az emberi érzelmvilágot. A kettős hatás bűvöletében ütötte meg fülemet a mondat, amely szerint „ezért is érdemes csütörtökinek lenni!“. Nem tudom, a gondolat megfogalmazója éppen akkor miért volt büszke, de azóta sokszor eszembe jutott a mondat, s magamban úgy fordítottam le, hogy azért érdemes csütörtökinek lenni, mert olyan közösség vagyunk, amely képes megvalósítani olyan rendezvényt, amilyen az ideai Falunap volt.

Mert hogy az esti órákban aztán nemcsak Demjén Ferenc szórakoztatta a nézőket, hanem a Gasperek Ferenc vezette CSIGAHÁZ SZELE zenekar is, a reggelig tartó utcabálon pedig a TRITON zenekar tapasztalhatta meg, a munka mellett szórakozni is tud falunk lakossága, amely szeretettel fogad ilyen alkalmakkor minden jószándékú ideget is.

Pronay László

TÁMOGATÓK:

LELKES ERZSÉBET - GANCI BÁR
 KISS MILÁN - ÉPÍTŐANYAG
 ÖRY ÁRPÁD - AREX
 VERALEX KFT. - FODRÁSZAT
 TÓTH SÁNDOR - FESTŐ
 CSÖLLEI TIBOR - MOTOSTOP
 AGRO KREDIT KFT. - MÉSZÁROS ÁRPÁD
 NÉMETH LIFT KFT. - NÉMETH RÓBERT
 RIMON KFT. - ZBIGNIEW PUCHALA
 SIMKA JÚLIA - VIRÁGÜZLET
 SZABADOS KATALIN - VIRÁGÜZLET
 DARVAS ISTVÁN - ÉPÍTKEZÉSI VÁLLALKOZÓ
 NAGY ZOLTÁN - FUVARÓZÁS
 SZÉP MELINDA - VÁLLALKOZÓ

A templom átépítése későgót stílusban

A XV. század még minden szempontból virágzó időszak Csütörtök mezőváros történetében. Szemléletesen igazolja ezt a templom újabb, nagyvonalú átépítése és felszerelése is. Ez a XV. századi átalakítás adta meg tulajdonképpen a templomépület ma is meglévő tömeghatását. Az átépítés kapcsán a két homlokzati torony magasságát megemelték, az északi tornyot kb. középmagasságból kiszélesítve teljesen újjáépítették. Ekkor készültek el a nyolcszögletű toronysisakok és a máig látható fiatornyocskák. A templom belső terében megemelték az újonnan készült gótikus téglaboltozatot, amelyet a nagy fesztávolság miatt a középvonalban elhelyezett két tartóoszlopra építettek rá. Ilyenformán a főhajó csarnoktemplom hatását kelti. Ez a boltozási mód főleg a Szepességben vált divatossá, de így építettek át több, addig famennyezetes csallóközi templomot is.

Feltételezésünk szerint a szentély már Anjou-korban magkapta mai sokszögű formáját, a XV. században már mindenképpen megvolt. Egyik bolt-hajlásán megmaradt a festménytöredék. Ennek minuszulás gótikus írása a XV. századra jellemző. (...) A megmaradt festménytöredék készülhetett a nagy átépítés idején, hasonlóképpen a szentély déli oldalának díszesebb, mérműves ablakai is. Ezeket a színes ablakokat egykor egy-egy tagozott kőoszlop két részre osztotta. Ma már csak a csúcsívben láthatók díszítőelemek:

a hármalevél és három félkör fölött a lánгалak található meg. Ebben az időben a szentély északi falán volt a kőből faragott pasztofórium, amelyről a kánoni vizitációk megemlékeznek, és amelyet Ipolyi szerint pár évvel 1859 előtt bontottak le és törtek össze. (...) Talán megalapozottan gondolunk arra, hogy ennek az átépítésnek végét jelzi a déli bejárati kapu keretének kőbe vésett dátuma: 1485. Az építők pedig az Esztergomi Főszékesegyházi Könyvtár Liber Proventuumának adatai alapján Szentgyörgyi Zsigmond, László és Simon voltak. Nyilván nekik mint birtokosoknak köszönhetjük a templom két ránc maradt későgót emlékét, az 1484-ben öntött harangot és a vörösmárvány keresztelőmedencét.

Erről a harangról többször is említést tesz a cserzővargák céhlevele: „ha valaki meghal a céhben ... azt harangozzák ki.“ – „Úrnapján, amikor beharangoznak, mindenki legyen jelen.“ A harang öntésének dátumából (1484) megalapozottan következtethetjük, hogy erről a ma is meglévő agg-harangról beszél a céhlevél. A harang felső koronáján, körben olvasható felirat az alábbi rigmust idézi: „O REX GLORIE VENI CUM PACE O MARIA PIA SIS NOBISCUM IN VIA AMEN MCCCCCLXXXIV.“ (Ó dicsőség Királya, jöjj békével, ó kegyes Mária, légy velünk életútunkon. Amen. 1484.)

vvv

HÍRNÖK – a csallóközcsütörtökiek lapja.

Kiadja a Csallóközcsütörtöki Polgármesteri Hivatal

Felelős kiadó: Óry Péter polgármester.

Felelős szerkesztő: Neszméri Sándor

A szám munkatársai: Feketevízi Erika, Jurašiová Mariana, Kausitz Klára, Nagy Erzsébet, Óry Péter, Veréb Károly.

Műszaki szerkesztő: Németh Árpád

Regisztrációs szám: OÚ Dunajská Streda 4/2003

A hírnökkel kapcsolatos észrevételeiket vagy közlésre szánt írásait olvasóink a polgármester titkárságán adhatják le felfogadási napokon.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtočanov.

Vydáva Obecny úrad Štvrtočanov na Ostrove

Zodpovedný vydavateľ: Péter Óry, starosta obce.

Zodpovedný redaktor: Sándor Neszméri.

Na čísle spolupracovali: Erika Feketevízi, Mgr. Mariana

Jurašiová, Klára Kausitz, Erzsébet Nagy, Péter Óry,

Károly Veréb. Technický redaktor: Árpád Németh.

Registračné číslo: OÚ Dunajská Streda 4/2003

Pripomenky a návrhy článkov na zverejnenie

v občasníku môžete odovzdať na sekretariáte starostu obce v stránkových dňoch.

Újszülöttünk

Szegfű Kitty (2008.8.21.)

Fájdalommal búcsúztattuk

Ravasz Zoltán (élt 58 évet)

Holoči Zoltán (élt 56 évet)

Kečkész Margit (élt 85 évet)

Elköltözött falunkból

Boldiš Gizella (Komáromba)

Bejelentkezett falunkba

Petra Cibulová (Nagycsalomjából)

Házasságot kötöttek

Nagy Ernő és Szalay Éva (2008.8.8.)

Jozef Salay és Anna Matejová (2008.8.8.)

Sánta Krisztián és Nagy Ildikó (2008.9.6.)

Óvodánk növendékei

Kis és középső korcsoport:

Sípos Aladár, Sollar Nikoletta,

Hamar Kristóf, Mundi Katalin,

Edmár Diana, Sípos Fábrián, Privits Nadine,

Kállay Krisztián, Kovács Martin,

Molnár Barbara, Varga Viktória, Sill Evelin,

Horváth Marián, Kiss Lúcia,

Benjamin Simon, Domonkos Natália

Közép és nagy korcsoport:

Bielčík Laura, Culka Jakab, Hamar Máté,

Kuki Laura, Méry Fanni, Puha Zoltán,

Mikula Mihály, Valacsay Bálint, Író Tatjana,

Deák Imre, Bán Tibor, Bertók Sára,

Kiss Flóra, Nagy Viktória, Kovács Iván,

Kuki Emil, Koller Anasztázia, Sípos Frigyes,

Kuki Iván, Hamar Beáta,

Wachsmann Roman, Veszprémi Gábor

Futballesapatunk kerete

Felnöttek: Takács Ladislav, Sobolíč Tomáš,

Čeliga Patrik, Varga Ladislav,

Hromada Ladislav, Sallós Marek,

Lelkes Roland, Kállay Róbert,

Tábora Sebastián, Bohumel Roman,

Mogrovics Peter, Sabóo Marek,

Both Henrich, Mészáros András,

Nemec Jozef, Mészáros Ondrej,

Sucháneek Miroslav, Horňák Peter,

Šipoš Peter, Müller Máriaó, Fördős László

Iffuságiak: Takács Dávid, Lelkes Péter,

Danko Dominik, Bachraty Csaba,

Eššek Dávid, Hajdú Ladislav, Puha Viktor,

Leto-Jozaniak Onderj, Leto-Jozaniak Róbert,

Németh František, Lago Dušan, Kiss Rudolf,

Tóth Alexander, Rigo Nikolas, Méry Dávid,

Holocsy Tamás, Mikóczy Peter

Bizakodás a rossz kezdés árnyékában

„Ott folytatjuk az őszt, ahol a tavaszt abbahagytuk: keserves és értelmetlen vereségekkel” – csóválja a fejét a felnőtt csapat első öt őszi mérkőzését értékelve Veréb Károly, a helyi sportklub elnöke. „Pedig Hromada Laci is visszajött, további tapasztalt játékosokat is igazoltunk, Kállay Tamás tervei szerint alakult a felkészülés, minden adott volt a jobb kezdéshez” - sorolja csalódásának okait az elnök. Ugyanakkor azt mondja, ennél sokkal több van a csapatban, a gondok talán abból adódtak, hogy ezidáig – a szünet és a nyaralások ideje miatt – eddig egyszer sem játszott az a csapat, amelyiket az edző a legjobbnak tart. „Most, hogy ránk köszöntött a szeptember, mindenki számára elkezdődnek a dolgos hétküznapiak, talán a csapatunkban is stabilizálódnak a viszonyok” – bizakodik Veréb Károly.

Egészen más a helyzet a fiatalokkal, „az ificsapatot sikerült stabilizálnunk, leigazoltunk néhány gombai és csákványi fiatal, új edzőnk van Leto-Jozaniak András személyében, az edzéseken rendszeresen 15-16 fiatal van, s jöttek az eredmények is.” Az elnök szerint ezzel nem azt akarja mondani, hogy a fiatalok biztosan tovább jutnak csoportjukból, mert nem is ez a cél, „de legalább elhitték, hogy tudnak focizni, tudnak nyerni”. Bebizonyosodott, hogy a korábbi években sem a rátermettségükkel, tehetségükkel volt baj, a rendszeres közös munka és a fegyelem hiányzott a csapatból, s ebben az értékelésben a klub egész vezetősége egyetért.

Az elnök szerint hasonló folyamat várható a diák- vagy kölyökcsoport esetében is. „A járási labdarúgó szövetség végre külön bajnokságot hirdetett a

kölyökcsoportoknak és a diákcsoportoknak, ami a korkülönbség miatt igen fontos. Hiszen az eddigi diákbajnokság csapataiban inkább a 10-14 éves gyerekek játszottak, a mi csapatunkat pedig inkább a 7-10 éves gyerekek alkották, ezért ritkán érte őket a győzelem felemelő érzése a bajnokságban. Most mindkét versenybe beneveztek őket, s a „kölyökcsoportban” már megmutatták ügyességüket, megízlelték a bajnoki meccsen is a győzelem érzését, mert eddig inkább csak a barátságos meccseken tudtak nyerni, amikor velük azonos korúakkal fociztak. Az idősebbektől ugyan még most is vereséget szenvednek, de sokkal magabiztosabban és a jól viselik magukat” – állítja Veréb Károly. A kölyökcsoportot továbbra is ifjabb Kállay Tamás vezeti.

n.s.

Az őszi forduló eredményei és sorsolása

Felnőttek:

Vydrany - Štvrtek na Ostrove	2:0
Štvrtek na Ostrove - Královičove Kračany	5:0
Holice na Ostrove - Štvrtek na Ostrove	4:2
Štvrtek na Ostrove - Jahodná	0:2
Trnávka - Štvrtek na Ostrove	3:2
Štvrtek na Ostrove - Janíky	(2008. 9.14.)
Kostolné Kračany - Štvrtek na Ostrove	(2008. 9.20.)
Štvrtek na Ostrove - Čenkovce	(2008. 9.28.)
Baltná na Ostrove - Štvrtek na Ostrove	(2008. 10.5.)
Štvrtek na Ostrove - Horná Potôň	(2008.10.12.)
Malé Dvorníky - Štvrtek na Ostrove	(2008.10.19.)
Štvrtek na Ostrove - Zlaté Klasy	(2008.10.26.)
Rohovce - Štvrtek na Ostrove	(2008.11. 2.)
Štvrtek na Ostrove - Veľké Blahovo	(2008.11. 8.)
Lehnice - Štvrtek na Ostrove	(2008.11.15.)

Ifjúságiak:

Vydrany - Štvrtek na Ostrove	4:5
Štvrtek na Ostrove - Ohrady	2:1
Holice na Ostrove - Štvrtek na Ostrove	1:5
Štvrtek na Ostrove - Jahodná	10:0
Povoda - Štvrtek na Ostrove	0:2
Štvrtek na Ostrove - Baka	(2008. 9.14.)
Kostolné Kračany - Štvrtek na Ostrove	(2008. 9.20.)
Štvrtek na Ostrove - Vieska	(2008. 9.28.)
Štvrtek na Ostrove - Šamorín „B”	(2008.10.12.)
Zlaté Klasy - Štvrtek na Ostrove	(2008.10.19.)
Trhová Hradská - Štvrtek na Ostrove	(2008.10.26.)
Rohovce - Štvrtek na Ostrove	(2008.11. 2.)
Štvrtek na Ostrove - Dolný Štál	(2008.11. 8.)
Lehnice - Štvrtek na Ostrove	(2008.11.15.)